

พระราชบัญญัติ

โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลสันทราย อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ให้แก่การเคหะแห่งชาติ

พ.ศ. മംഗൂർ

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ๆ ให้ ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลสันทราย อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ให้แก่การเคหะแห่งชาติ เพื่อแลกเปลี่ยนกับที่ดินของการเคหะแห่งชาติ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำ และยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลสันทราย อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ให้แก่การเคหะแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๑"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

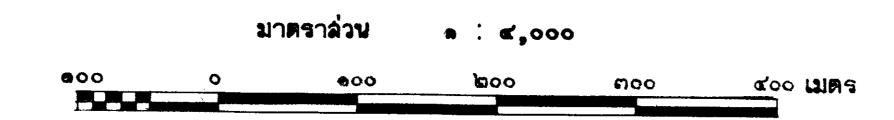
มาตรา ๓ ให้โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลสันทราย อำเภอเมือง เชียงราย จังหวัดเชียงราย เนื้อที่ประมาณ ៩ ไร่ ๑ งาน ๘๕ ตารางวา ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้าย พระราชบัญญัตินี้ ให้แก่การเคหะแห่งชาติ

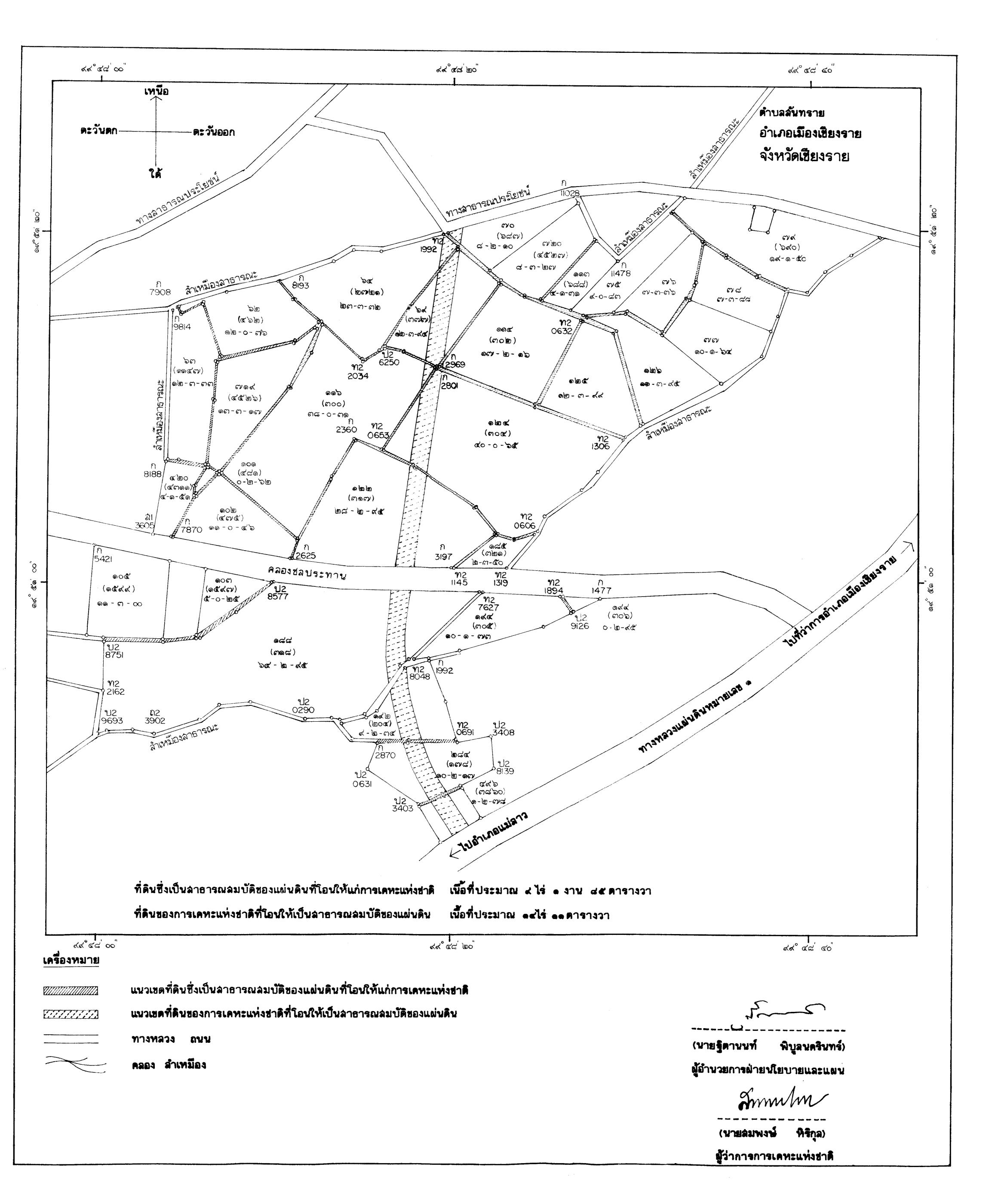
มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ ชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นลาธารณลมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ดำบลลันทราย อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ให้แก่การเคทะแห่งชาติ

พ.**≜**. ๒๕๔๑

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากลำเหมืองสาธารณะซึ่งเป็นสาธารณสมบัติ ของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลสันทราย อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย เนื้อที่ประมาณ ธ ไร่ ๑ งาน ๔๕ ตารางวา อยู่กั่นกลางระหว่างที่ดินของการเกหะแห่งชาติ ซึ่งกำลังคำเนินการจัดสร้างตามโกรงการ เกหะชุมชนจังหวัดเชียงราย ทำให้ที่ดินตามโกรงการไม่ติดต่อเป็นผืนเดียวกัน และปัจจุบันลำเหมืองสาธารณะดังกล่าว ตื้นเขินซึ่งหมดสภาพการใช้ประโยชน์ร่วมกันแล้ว การเกหะแห่งชาติจึงมีความประสงค์จะนำที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติ ของแผ่นดินดังกล่าวไปดำเนินการจัดสร้างเป็นเกหะชุมชน โดยได้จัดหาที่ดินซึ่งเป็นของการเกหะแห่งชาติ เนื้อที่ประมาณ ๑๔ ไร่ ๑๑ ตารางวา ซึ่งอยู่ในท้องที่เดียวกันมาแลกเปลี่ยนเพื่อทำเป็นทางสาธารณประโยชน์สำหรับให้พลเมืองใช้ร่วมกัน แทนแล้ว สมควรโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินดังกล่าวให้แก่การเกหะแห่งชาติ จึงจำเป็นต้องตรา พระราชบัญญัตินี้